

staaer her paa denne Plads — jeg er overbevist om, at han rimeligvis vilde, naar han havde lagt Bøgt derpaa, ogsaa nu faae Thinget til igjen at følge sig denne Gang ligesom sidst. Jeg kan som sagt ikke gjøre noget Saadant, men kun anbefale det høie Thing at tage Hensyn til de forskjellige Momenter og Betragtninger, jeg har tilladt mig at udtale. — Det samme ærede Medlem udtalte sig imod mig med Hensyn til Bevillingen til Undersøgelsen af Helsingørs Havn, og han fandt, at Finantsudvalgets Forslag var overordentlig rigtigt og fornuftigt; han sagde, at det havde overrasket ham, at Regjeringens Forslag var fremkommet, men at det havde glædet ham overordentlig at see Finantsudvalgets Forslag. Jeg maa, som jeg igaar udtalte, meget beklage, om Rigsdagen vil nægte Regjeringen det forlangte Beløb af 1,200 Rd. til at foretage Undersøgelser til en Ombygning af Helsingørs Havn. Der er jo ingenlunde Tale om at faae bevilget enten det mindre Beløb af 69,000 Rd. eller det større af 265,000 Rd. til Ombygning af Helsingørs Havn, men kun om en ringe Sum til at undersøge, hvad der kan gøres for Helsingør. Det ærede Medlem sagde, at Helsingørs Havn ingen Betydning havde, at det kun var en Havn for Havarister, og istedetfor at fremkomme med disse utidige Planer havde Ministeren gjort bedre i at meddele Oplysninger om, hvorledes Ind- og Udførselen stillede sig i Helsingør; han gjorde specielt opmærksom paa, at for Helsingørs Havn talte det lidt til Fordeel, at Havneindtægterne ere i stadig Aftagende. Men det forekommer mig, at naar Forholdene hvert Aar blive ugunstigere, har det til Følge, at man ikke søger til denne Havn, og selvfølgerlig aftage da Havneindtægterne. Jeg kunde endda forstaae, at man ikke vilde bryde sig om Helsingørs Havn, naar man havde en anden Havn i Nærheden og kunde sige: Der søge Skibene hen, hvorfor skulle vi saa gjøre Noget for Helsingørs Havn? Men dette er ikke Tilfældet. De Skibe, som ikke kunne komme ind til Helsingør, søge ikke til Kjøbenhavn, men til Helsingborg eller Malmø, og der synes mig dog ingen Grund at være til at

give sine Sympathier tilkjende i den Retning. Jeg skal saaledes gjentagende anbefale, at man vil bevilge Indenrigsministeren de 1,200 Rd. for at foretage grundige og uøagtige Undersøgelser af, hvad der kan foretages til Gavn for Helsingør og dens Havn.

Ordføreren: Jeg tror, at det høie Thing nu er træt af Forhandlingen om § 19, og at det derfor er paa Tide, at jeg aflutter den med et Par Ord. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 15 og 18 skal jeg ganske henholde mig til, hvad der er ytret af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgtreds (Maberg), og jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale disse to Forslag til Forkastelse. — I Henseende til Forslaget under Nr. 16 gjorde den ærede Minister igaar gjældende, at det Beløb, der i Gjemmensnit var gaaet med til Fodring af hver Hest, dog ikke var mere end 240 Rd. Derved har den ærede Minister imidlertid vistnok overseet, at de to Heste, der bruges til Markarbejde, tillige have faaet Foder af hvad der indvindes ved Skolens Avling, idet der i Regnskabet staaer, at der er udbetalt c. 266 Rd. „til Hjælp til Fodringen“. Tager vi Hensyn til Værdien af hvad der saaledes er forbrugt foruden hvad der er indkjøbt, vil det Hele vistnok gaae op til ikke saa lidt over 250 Rd. for hver Hest, og det turde være vel meget. Forresten er det ganske mærkeligt, at disse Heste have spist saameget, da det i de trykte Anmærkninger siges om dem, at de ere saa gamle, at de ikke kunne tygge deres Foder; og man derfor foreslaaer dem ombyttede med nogle yngre. — Forslaget under Nr. 19 fra Udvalgets Mindretal er fornemmelig støttet paa to Grunde. Først har man nemlig gjort gjældende, at man gjerne vilde understøtte Dufferiet, men at man vilde have, at Rigsdagen selv skulde afgjøre, hvorledes Understøttelsen skulde gives, og ikke vilde overlade det til Ministeren. Dertil skal jeg bemærke, at det stemmer dog bedst med, hvad vi i andre lignende Forhold tagttage, at bevilge en vis Sum til vedkommende Ministers Naadighed. Det er baade nemmere for os og stemmer bedst med det naturlige Forhold mellem den bevilgende Magt og Administrationen.